

לכיד ~~לכיד~~

מדינת ישראל

גנור המדינה
מכירת הממשלה

משרד

מס' תיק

ועדת השפ"מ למ'אמ"כ ב"ן וועד השפ"מ למ'אמ"כ למע"מ
לכיד וועד השפ"מ למ'אמ"כ למע"מ
המיועדים ע"פ 3.11.10 פיקוד המבחן

9.1967

כא"ה תשס"ז

מס' תיק מקורי

4

מחלקה

	
ועדת השרים לתיאום בין ועדת השר	
שם	
א - 7 / 8220	
מזהה פיזי:	מס פריט:
מזהה לוגי:	77.4/22 - 145
כתובת:	02-111-08-11-10
1082105	24/11/2013

252-4

פ ר ט י כ ל

הישיבה התשיעית של ועדה-השרים לתיאום בין ועדה-
 השרים לענייני פנים ושירותים לבין ועדה-השרים
 לענייני כלכלה בעניין השטחים המוחזקים על-ידי
 צה"ל, שהוקמה על-פי החלטה מס. 556 של הממשלה,
 מיום 18.6.67

ה' באלול השכ"ז - 10.9.67

נכחו השרים : ז. שרון - יו"ר,
 ח. גבתי,
 י. טפיר.

נעדרו השרים : מ. דיין,
 פ. טפיר,
 ח.מ. שפירא.

צ. דינשטיין	-	סגן שר האוצר
ש. צויגרין	-	מזכיר הממשלה
י. ארנון	-	משרד האוצר
ד. הלפרין	-	משרד האוצר
אל"ם ד. חירם	-	צה"ל
אל"ם י. ניצן	-	צה"ל
ר/א צ. צור	-	נציג שר-הבטחון
ע. ציפורי	-	משרד החוץ.

(א) סחר בין הגדה-המערבית לבין הגדה-המזרחית;
 (ב) חקציב השטחים המוחזקים לתקופה 15.6.67 - 31.3.68.
 - { (ההחלטות
 מופשטות
 בסוף
 המטינוגרמה)

=====

(רשמה ח. לוין).

ר/א צ.צ.צור:

היום התנועה היא חופשית מהגדה המערבית מזרחה.
אנו רצינו להגיע לאפשרויות יותר גדולות בבדיקה.
מציעים ללכת בשלב זה בזהירות ולא בצורת מהפכה. השלב הראשון שרצינו להנהיג
הוא מתן רישוי, אבל לא בגשר אלא בנקודת המוצא : בעיר, בשכט או בג'נין,
כך שגם האדמיניסטרציה וגם המושל יהיה להם מה להגיד בעניין זה. כאן סיכמנו
לתת רשיון לכל מוביל ויצואן לשבועיים, כך שמישהו שלא מוצא חן בעינינו,
יש לנו משהו שהוא בשליטתנו בשביל לספל בו.
נקודה זאת רצינו לסכם.

השר גבתי:

יתנו רשיון בלנקו ? מה עם כמויות הסחורה?

ר/א צ.צ.צור:

אנו בעד לעשות את ההסדר לא מסוכן, כי אנו לא
רוצים ליצור מצב שהתנועה הזאת תפסק. הסיבה שאנו
לא רוצים שהיא תפסק נובעת מהעובדה ש-50% מהמשאיות מובילות ירקות ופירות
שאינן להם ביקוש בשטח שלנו ומשאיות רבות מובילות מטלטלין מזרחה וזאת
אינדיקציה שהמטלטלין עוברים עכשיו ובעליהם עובר אח"כ. אנו לא רוצים ליצור
כאן נקודת חיכוך ומי שרוצה לעבור, אנו מוכנים לשחרר אותו.
בעניין החמורה :

לשאלה אם אנו רוצים לקבל משהו תמורת הסחורות שעוברות לצד השני, מונחה ועדה
המורכבת מבאי כוחם של כל המשרדים והיא הגישה הצעה שאומרת שאנו מעוניינים
בחמורה ולפי סדר עדיפות זה:

- א. אנו מעוניינים בדולרים.
- ב. רוצים סחורות שאנו במילא מיבאים ארצה.

ג. מוכנים לקבל דינרים.

מאחר שקיבלנו השבוע הודעה מצ.דינשטין שבעית הדינרים היא לא בעיה מסרידה ושיש להם שוק, אנו רוצים לעשות את הדבר בקלות. אנו מציעים להתחיל בשלב זה בקבלת דינרים ולא לעשות בזה חשבון עד הסוף כי זאת עכשיו רק הערכה. משרד החקלאות הודיע לנו שההערכה יכולה להיות בטעות של מאות אחוזים לגבי ענבים העוברים במכונים.

מציעים:

לדרוש תמורה. להתחיל ללחוץ, אבל לא יותר מדי ולהסתפק עכשיו בקבלת דינרים. עכשיו אין לנו אמצעי של בקרה וע"י הנוהג הזה נשיב אמצעי של שליטה מרישוי בנקודת המוצא, בידי המועצה וראש העיר ואנו מציעים להשאיר את הנוהג הזה ל-1-2 חודשים כדי ללמוד את הענין בהתחלה, לפתח אותו ובכל אופן לא להתחיל עם טכניקה שעלולה לגמור אותו. הנוהג המוצע כאן הוא כמעט דומה למצב הקיים, בתוספת רשיון בנקודת המוצא והנוהג של קבלת תמורה במקום.

חשר גבתי:

סעיף ב' אינו מובן לי. סוחר הירקות קונה את הפרקות מהחקלאי ובדרך כלל משלם בדינרים. הוא מעביר במשאית ומשלם לנהג בדינרים - אז מה הפרוש?

ר/א.צ.צור:

זאת נקודה שהיתה בויכוח פנימי. הועדה אמרה להחזיר את הדינרים בגשר ולקבל תמורתם ל"י. לזה התנגדנו אנחנו ונציג משרד החקלאות. משום כך קיבלנו את הסידור הזה.

סר' צ.דינשטין:

לדעתי, מה שמוצע כאן זה המצב הקיים.

פלוס רשיון.

השר שרף:

ד"ר צ. דינשטיין:

ללא שום שינוי כלכלי. משרד הבטחון אומר שמסיבות

של לחץ או שלטון, שלא כל דיכפין יוכל ליצא, אלא

מי שעושה את זה שיהיה מוכר וידוע לשלטון ויתנו לו על זה תעודה. משרד הבטחון

מעונין שהסדר הזה יהיה לפרק זמן ידוע, 1-2 שבועות והוא יחליט מתי לחדש

אותו. זה ענין של שרותי הבטחון

פרט לתיקון שבגשר יקבל מי שיש לו כתב הסמכה, אין שינוי והמצב יהיה כמו שהוא

היום. מבחינת הכנסת הענין למסגרת כלכלית-משקית, בזה אין כלום. אנו נכולים

להחליט כמו שאמר שר החקלאות לגבי המוביל והמתווך וכך נגיע במישרין או

בעקיפין לכל החוליות השונות המהוות את ס"ה האופרציה הכלכלית הזאת.

מציע:

להכניס את הענין הזה למתכונת והסדר ואני מוכן להיות מאד קל, אבל בזה כאן

אין שום שינוי.

לגבי מוצרים תעשייתיים אומרים שיש קושי להמרה בגשר דמייה. תהיה הערכה של

שווי ואני מוכן לצורך זה לקבל דינרים. למרות העובדה שהדינר הוא הלך חוקי

אפשר לקבל עדיין דינרים אף על פי שהם מוצאים מחוץ לגבולות. אמרנו שאנו

רוצים דינרים אבל מכיון שזה לא ילך, אני מוכן לקבל דינרים שיש להם היום

עשר ושימוש.

לגבי המוצרים התעשייתיים אין בעיה. החשש לגבי התוצרת החקלאית הוא, שאם יש

מיגבלה של חשלום - אפילו בדינרים - היא עלולה לשבש. אני מוכן ליפות את

כוחו של נציג משרד החקלאות, שיהיה לצורך זה הנציג של המטבע.

מציע:

לשים את הענין במסגרת ולקבוע תמורה של דינרים.

לדעתי מגיעה חמורה כלכלית איזו שהיא, אבל המצב פרוץ.

דר' ארנון:

הנושא הזה היה בדיון באריכות בועדה המנכ"לית

ביום ה'. הרוב הגדול של חברי הועדה היו בדעה

שאם רוצים להכניס את הענין למסגרת ואם גם הל"י וגם הדינר יהיו הלך חוקי

אז בעצם אין טעם לעשות משהו כי יהיו כל כך הרבה חורים בהסדר שזה רק

מקשה ולא מוסיף.

גם אני באופן אישי וגם החברים האחרים מסכימים עם צ. דינשטין שרצוי להביע

למצב של הסדר ובלי לעשות את הל"י להלך חוקי יחיד, אין טעם לקחת את הריסק

כי זה מפריע הרבה בכל התהליכים שפועלים עכשיו. כתוצאה מזה אני מסכים שבעצם

היה צריך למחוק את סעיף ב' כי בהתחשב במטרה סעיף ב' רק נותן הרגשה טובה

אבל לא מבוססת על שום דבר של ממש.

בשביל ההיגיונה הציבורית לא הייתי כותב שאנו אפילו לא דורשים לראות את

הדינרים. זאת בכל אופן, היתה הדעה של כולנו, שנחזור לדון בעוד חודש-

חודשיים על הענין הזה, אחרי שנבמור עם הבעיה של העודפים שלוחצת על משרד

החקלאות. אחרי התקופה הזאת אולי אפשר יהיה לבמור את הענין הזה שהוא לא בריא :

שההלך החוקי בגדה הוא גם הל"י וגם הדינר.

לפני ישיבת האו"ם אולי לא רצוי לשנות עוד פעם את התהליכים האלה. אנו בדעה

שמצב המטבע הוא לא בריא וצריך לחזור ולדון בזה.

השר י. טפיר:

אני מבין שסעיף ב' איננו הכרחי.

"לא יותן להעביר מוצרי עץ וכו". זה מכאן לשם. אם

היה בא רכב ממוצא המזרחית לכאן, היה מותר?

אל"ם ניצן:

כן.

השר גבתי:

אפילו מכוויה.

ד"ר צ.דינשטיין:

רובו של הרכב איננו שלנו.

השר י.ספיר:

השאלה שלי לא נוגעת רק לניסוח. אני שואל : אם אני מקב לא מקבל את הדינרים בפועל ומוסר סחורה מעבר לגבול ואח"כ אינני מקבל את התמורה, זה כאילו נתתי מתנה ולכן אני צריך לצאת מההנחה שהדינרים חוזרים והם משמשים לחשלוש עבור הסחורה, ההובלה וכו', אלא שאני לא רואה אותם. לכן השאלה נוגעת לבקרה, כי אם יש לי בקרה, אני יכול לדעת אם מכניסים דינרים ובאיזו כמות. אני שומע שממשלת ירדן משלמת משכורות למורים, שוטרים וכו'. בודאי שקל להעביר את המשכורות האלה.

שואל: כמה מהדינרים שמקבלים בפועל חמורות הסחורות מגיעים אל משק הגדה?

ד"ר צ.דינשטיין:

אין מושג על כך.

ד"ר ארנון:

80%.

השר י.ספיר:

יש כל כך הרבה ל"י בגדה שיחכן שלפלו ולמוביל מגיעות ל"י בקורס מסוים והדינרים נשארים בירדן.

אל"ם ניצן:

לפי מיטב ידיעתנו הם מקבלים את החשלוש בדינרים ולא בל"י. מדובר על הפלחים, המובילים וכו'.

מר חירש:

בס אותם דינרים שלא חוזרים אלינו משרתים אותנו

בסופו של דבר, כי זה סמך שהאנשים מתכוונים להשאיר אותם שם כדי לצאת את הארץ.

השר גבתי:

עד סוף אוקטובר צריך להשאיר את המצב הקיים, כי עד אז נגמור את שיווק התוצרת שאין לנו מה לעשות איתה. אח"כ תחיל ללכת התוצרת שיותר חשוב לנו בה ענין מטבע החוץ. מה שמשווק עכשיו, אין לנו סיכויים לקבל תמורתו מטבע חוץ, אבל כשיבוא זמנם של תפוחי הזהב ושמך הזית, שאפשר לקבל תמורתם מטבע חוץ, אז צריך יהיה להכניס סדר כדי שנראה את התמורה חזרה. כל זמן שמדובר בענבים, צריך לתת להם לצאת.

ד' צ. דינשטין:

מה יש פרט לענבים?

השר גבתי:

עגבניות וקצת אבטיחים.

ד' דינשטין:

אולי אפשר לקבל פתרון כזה : ענבים ללא תמורה ויתר היצוא בתמורה?

ר/א צ. מור:

אנו לא מעונינים בזה.

השר גבתי:

עד סוף אוקטובר אין דאגה בזה, אבל לקראת נובמבר צריך להכניס סדר.

השר שרף:

מסכם:

א. מוחקים סעיף ב' בגלל היותו בלתי מוסבר.

ב. הועדה תחזור לדון בנושא בסוף אוקטובר.

ועדה המנכ"ל תחיל לדון ב-15 באוקטובר. מדובר גם בחוצרת העשית. המשרד

הנוגע בדבר ישקול.

דר' צ.דינשטיין:

יהיה אישור מיוחד לגבי מתן היתר יצוא ללא תמורה?

השר שרף:

תקרא לזה איך שאתה רוצה. אין לך אפשרות להשתלט

על הדינרים כל זמן שלא הסלת עליהם את הפיקוח

של הדולרים והל"י. בצורה כזאת יכול כל סוחר להוציא מחשבונו בגדה המערבית

דינרים בכל זמן שהוא רוצה.

דר' צ.דינשטיין:

אני רוצה המרה לל"י.

השר שרף:

יש לך חוות דעה של היועץ המשפטי שהוא יגן עליך

בפני בג"צ?

דר' דינשטיין:

כן. קיבלתי את הסכמתו. למרות שזה הלך חוקי, סחורה

שיוצאת מגבולות ישראל מותר לי להמיר לל"י.

השר גבתי:

מציע להשאיר את המצב הקיים.

השר י.ספיר:

לגבי החוצרת הישראלית - סוחר חגדה ישווקו אותה.

דר' צ.דינשטיין:

אני מדבר על החוצרת התעשיתית של הגדה.

השר שרף:

מצב ביח"ר לפלסטיקה בבית-לחם הוא כמו מצב העונבים :

אין לנו מה לעשות עם החוצרת, כי אם היא תגיע הנה היא תגרום לסגירתם של 5 מפעלים בקיבוצים ולא בקיבוצים. אנו עזרנו לנציג המפעל הזה לנסוע לאפריקה ולמכור את הסחורה הזאת דרך עקבה, כי אין מה לעשות בה. זאת סחורה טובה ואסור שהיא תגיע אלינו. מאשרים את ההצעה מינוס סעיף ב'.

מר צויגריין: צריך לבדוק אם מותר לתת רשיון לסחר.

אל"ם ניצן: נבדוק.

* * *

הצעת הקציב לשטחים המוחזקים.

ר/א צ.צור: השר י. ספיר אמר שהיחה טעות בסעיף הכנסות הגדה.

אל"ם ניצן: מס הכנסה (דף 2) במקום 84,000 ל"י צריך להיות 1,084,000 ל"י.

מס רכוש עירוני וחקלאי, במקום 378,000 ל"י צריך להיות 578,000 ל"י.

השר שרף: מציע לבטל את סעיף "קנסות והחרמות" ולהוסיף אותו לסעיף "הכנסות שונות".

השר י. ספיר:

יש בסעיף 8 (משרד הדתות) הלוואות להקדשים. לוואקם

יש הרבה כסף. אפשר לחסוך את זה.

בסעיף 15 כתוב: "עובדי מדינה, שמירה משטרהית.

משרד החקלאות כותב - "הוצאות הפעלה".

ברצועה עזה יש השתתפות משרד הסעד בחלוקה מזון.

במה כל זה קשור?

לגבי עבודות יזומות אני מבין שהסכום לא יוצא במלואו בגדה ולכן לא צריך

לקחת בחשבון שנעמוד מול פחת בפני גרעון.

ביחס לעבודות ציבוריות, יש באיזורים מסוימים מחסור בפועלים. ביריתו למשל,

אין פועלים כי הפליטים ברחו. יוצא שמצד אחד אנו מעסיקים פועלים מחוסרי

עבודה ומצד שני יש מחסור בפועלים. ראיתי שבדרך חברון, בכביש, עובדים מאות

פועלים בידים. שואל בענין עבודה יזומה זאת: האם אין דברים שיש בהם אולי

יוחק תכליתיות משקית. אינני יודע מה יהיה ההבדל במחיר אם נעשה את אותה העבודה

ע"י מכונות יחד עם פועלים. היום הם עובדים כמו לפני 40 שנה. האם אין עבודות

אחרות אפילו בשטח זה?

השר גנתי:

עושים יעור.

השר י. ספיר:

השכר שמשלמים לפועלים הוא אמנם קטן, 4,5 ל"י

ליום, אבל אינני יודע כמה זמן הם יחזיקו מעמד

בשכר כזה.

מציע:

לחשוב בוצינות על עבודות בעלות השפעה משקית יותר גדולה מאשר ההוצאה העצומה

של כח אדם וכסף שמטקיעים בכבישים.

השר שרף:

היתה שיחה על הליכה לפיחות מלאכה ותעשיה ולא

רק תעשיה זעירה. הענין הוא מסובך, גם לגבי המלאכה

וגם לגבי התעשיה הזעירה, כי כל מה שנחלים יקח לפחות חצי שנה וחלק גדול מהמוצרים יסחננו למשק שלנו. היבוא לשטחים האלה היה גדול וחלק מיבוא זה מחליף היום המשק הישראלי והכל חלוי ועומד ואלה הם דברים שלא כמו בחקלאות שאתה זורע וחורש, אלא שכאן זה מחליף שיקח לפחות שנה עד שיתחיל לתת פרי וגם ההשקעות אינן קטנות, אפילו אם הפועלים יהיו פועלים מהגדה ששכר עבודתם זול יותר ואין להם תנאים סוציאליים. כל הענין הוא ענין פרובלמטי.

השר גבתי:

בקשר לחקציב משרד החקלאות בגדה, אני מקוה ש-5

מיליון ל"י לא יוציאו, אבל החקציב שהגישו אנשי

משרד החקלאות היה למעלה מ-7 מיליון ל"י. אינני יודע למה הצטמצם החקציב

אבל אני רוצה להניח שבמידה שיתברר שהחקציב שלהם מתאים יותר למציאות,

אפשר יהיה מתוך הרזרבה של הסובסידיות לספק את הצרכים.

לגבי רצועת עזה $\frac{1}{2}$ יש שלוש חוות בתוך הרצועה : בית-חנן, דיר-באלח ומזרע.

ברצועה יש גם משתלות של יעור וישנה החווה הגדולה באל-עריש שיש בה 8-10,000

צֹנִים מטעים מעובדים ומרשקים. אינני רואה את כל זה בחקציב. אני חושב שכל

זה הושמט. מבקש לבדוק ולהכניס.

השר י. לפיד:

בכל הגדה לא מצאתי טעיף של משרד התחבורה. ברצועת

עזה הוא ישנו. אין צורך בדבר כזה?

אל"ם ניצן:

א. הלוואות להקדשים : בזמן שנכנסנו לגדה

אמר הוואקס שהבנקים נסגרו ואין להם כסף. נחנו

להם 7,000 דינר בשביל לשלם משכורות.

ב. עובדי שמירה סטטית במשטרה:

כשאירגנו את המשטרה המקומית קבעו מספר מקומות סטטיים, אם זה שמירה על בנקים או מחסנים שהיו בהם סחורות בעלות ערך. מדובר בשופר סוג ב' וקבעו חלוקה כזאת ולכן זה מופיע בתקציב.

ג. הוצעות הפעלה במשרד החקלאות:

זאת הוצאה להפעלת מכוני מים, ריסוס וזבלים, בעיקר בין הגופים שהם באחריות הממשלה כמו חוות ממשלתיות וכו'.

ד. סעד ברצועה עזה:

ממשלת מצרים הייתה משתתפת ב-60% מהוצאות קאר + 40% ע"י קאר. עכשיו אנו קיבלנו על עצמנו את אותה ההתחייבות. ההשתתפות היא בחומרים עצמם. התקציב הזה הוכן על בסיס נתונים שהיו בידינו עד לפני חודש. אם יחברו דברים נשכחו או השתנו, צריך יהיה לעשות העברות כעדיפויות.

ה. מחסור בפועלים:

רק ביריחו מצאנו מחסור בפועלים. במקומות אחרים כמו שכס, הכיוון הוא הפוך ויש מחוסרי עבודה. ניסינו לארגן פועלים משכס שיעבדו ביריחו, אבל לא הצלחנו, כי הם לא מעוניינים. אנו ערים לבעיה ונביא מחוסרי עבודה מכל מקום שימצאו.

ו. חוות אל-עריש:

החוה הובאה בחשבון התקציב והסכומים מופיעים בסעיף חוות יעור שכולל את חוות אל-עריש, סעיף מפעלי מים ובן בסעיף העסוקה 170,000 ל"י לפיתוח מפעלי יעור, מים וכו'.

ברמת הגולן אין לחקלאות תקציב?

השר גבתי:

אל"ם ניצן:

יש בטעיף תעטוקה. במשרד החקלאות עצמו אין צורך
כי נציג המרש יושב שמה.

השר שרף:

ש. צויגריך אומר שישנה בעיה לגבי הנוהג של ההוצאות
ודרך איזה משרד ילכו ההוצאות.

ה/א צ. צור:

בזמנו היה ויכוח בענין זה. הוטכם שהתקציב יופיע
בתקציב משרד הבטחון. לא גרסנו את זה, אבל זאת
היתה הדרך היחידה להציג את התקציב כמרוכז מבלי שיהיה צורך להסביר אותו
לגורמים שונים. אח"כ הובא הענין לועדת שרים לעניני כלכלה ולועדה אחרת.
לנו נראה שהשיטה הזאת היא נוחה וטובה. אנו לא ממליצים על שינוי בנושא זה.
בישיבת ועדת השרים האחרונה, שמעתי עירעור. בבדיקה שניה של האוצר ואגף
התקציבים, זה היה נראה להם.
מציע:

להשאיר את הסידור כפי שהוא כרגע.
השוני שבין התקציב הזה לבין התקציב הרגיל הוא, שהוא בשליטה יותר חזקה
של אגף התקציבים כי שום העברה איננה אפשרית בלעדיהם.

השר שרף:

השאלה היא, איפה מופיע התקציב הזה?

ד' ארנון:

חשכנו לקחת אותו מהתקציבים המיוחדים מאותם
סעיפים שרק ועדת הכספים צריכה לאשר אותם ולא
הכנסת כולה, אבל אני מבין ששר האוצר רצה לברר את המיקום של התקציב עם ראש
הממשלה ואני לא יודע אם הוא עשה את הדבר.

השר שרף:

חושב ששר האוצר לא הספיק לדבר עם ראש הממשלה
בענין זה.

דר' ארנון:

מציע:

ממלא מקום שר האוצר יברר את העניין עם ראש הממשלה.

באופן פקידותי אין לנו דעה ברורה.

השר שרף:

אדבר עם ראש הממשלה. אם לא יהיה ערעור, ישאר

התקציב במסגרת משרד הבטחון.

השר י.ספיר:

לדעתי, זה לא תקציב שניתן לפיצול. הוא מוכרח

להיות תקציב אחד.

השר שרף:

נניח שיש למשרד החקלאות 5 מיליון ל"י סובסידיות.

האם הוא שולט בזה?

ר/א צ.צור:

בפועל הוא שולט בזה.

דר' ארנון:

בפועל הוא שולט, אבל באופן חוקי זה בלתי אפשרי.

ר/א צ.צור:

תקציב התעסוקה, אם יחננו אותו למשרד העבודה יהיה

בזה חסרון גדול כי הביצוע מוכרח להיעשות עם

המושל שבמקום ולא לפי נחונים כלליים. סוכס עם משרד העבודה שהם יכולים לזוז,

אבל להחליט צריך באופן מקומי.

השר י.ספיר:

הביצוע של העבודות האלה, בידי מי הוא?

ר/א צ.צור:

פורמלית - בידי המושל. מעשית - בידי נציב

מע"ץ במקום.

דר' ארנון:

המצב מסובך ולא ההסדר, כי לפי החחוקה בשטחים אלה,

רק הפיקוח הצבאי יכול לתת הוראות. יש היום - ואני

שמח להגיד את זה - הבנה בין שני הצדדים לגבי המצב המסובך שעליו באנו לידי

הסכם עם אנשי הצבא, אבל אם יתעורר ויכוח, נביא אותו להכרעת הממשלה.

השר שרף:

שואל את דר' ארנון : זה תקציב נוסף?

דר' ארנון:

זה מהתקציבים המיוחדים הסעונים אישור ועדת הכספים.

כימים אלה נביא אותו לאישור.

השר שרף:

מתי?

דר' ארנון:

לתקציב הנוסף יש עדיפות ראשונה והתקציב הזה יש

לא עדיפות שניה. זה לפי אגף התקציבים, אבל אנו

נותנים הוראה למפקחים במקום להיות לפי זה.

השר שרף:

מציע:

לכתוב מכתב שאני אחתום עליו והוא ישלח לוועדת

הכספים. המכתב יבקש להעמיד את הנושא על סדר היום, כך שפורלמנטרית נהיה

מכוסים.

16 /

(א) סחר בין הגדה-המערבית לבין הגדה-המזרחית

מ ח ל י ט י מ

לאשר את נוהל הסחר בין הגדה-המערבית
לבין הגדה-המזרחית (כמפורט בדף המצורף
לפרטיכל).

הוועדה חשוב לדון בנושא זה באמצע
חודש אוקטובר.

(ב) חקציב השטחים המוחזקים לחקופה 15.6.67 - 31.3.68

מ ח ל י ט י מ

לאשר את החקציב לשטחים המוחזקים
לחקופה 15.6.67 - 31.3.68 -
(המצורף לפרטיכל).

החקציב דלעיל יופיע בטסורה חקציב
משרד הבטחון בהיעדר קביעה אחרת
על-ידי מלא-סקום שר-האוצר.

הישיבה נבעלה

=====

פ ר ט י כ ל

הישיבה החשיעית של ועדה-השרים להיאום בין ועדה-
השרים לענייני פנים ושירותים לבין ועדה-השרים
לענייני כלכלה בעניין השטחים המוחזקים על-ידי
צה"ל, שהוקמה על-פי החלטה מס. 556 של הממשלה,
מיום 18.6.67

ה' באלול השכ"ז - 10.9.67

נכחו השרים : ז. שרון - יו"ר,
ח. גבאי,
י. טפיר.

נעדרו השרים : מ. דיין,
פ. טפיר,
ה.ט. שפירא.

צ. דינשטיין	-	סגן שר האוצר
ש. צויגרין	-	מזכירות הממשלה
י. ארנון	-	משרד האוצר
ד. הלפרין	-	משרד האוצר
אל"ם ד. חירם	-	צה"ל
אל"ם י. ניצן	-	צה"ל
ר/א צ. צור	-	נציג שר-הבטחון
ע. ציפורי	-	משרד החוץ.

(א) סחר בין הגדה-המערבית לבין הגדה-המזרחית;
(ב) הקציב השטחים המוחזקים לתקופה 15.6.67 - 31.3.68.
(ההחלטות סופיות בסוף המסינוגרמה).

== ==

(רשמה ח. לוין).

ר/א צ.צור:

היום התנועה היא חופשית מהגדה המערבית מזרחה.

אנו רצינו להגיע לאפשרויות יותר גדולות בבדיקה.

מציעים ללכת בשלב זה בזהירות ולא בצורת מהפכה. השלב הראשון שרצינו להנהיג הוא מתן רישוי, אבל לא בגשר אלא בנקודת המוצא : בעיר, בשכם או בג'נין, כך שגם האדמיניסטרציה וגם המושל יהיה להם מה להגיד בעניין זה. כאן סיכמנו לתת רשיון לכל מוכיל ויצואן לשבועיים, כך שמישהו שלא מוצא חן בעינינו, יש לנו משהו שהוא כשלישתנו בשביל לספל בו. נקודה זאת רצינו לסכם.

השר גבתי:

יחננו רשיון בלנקו ? מה עם כמויות הסחורה?

ר/א צ.צור:

אנו בעד לעשות את ההסדר לא מסובך, כי אנו לא

רוצים ליצור מצב שהתנועה הזאת תפסק. הסיבה שאנו

לא רוצים שהיא תפסק נובעת מהעובדה ש-50% מהמשאיות מובילות ירקות ופירות

שאינן להם ביקוש בשטח שלנו ומשאיות רבות מובילות מטלטלין מזרחה וזאת

אינדיקציה שהמטלטלין עוברים עכשיו ובעליהם עובר אח"כ. אנו לא רוצים ליצור

כאן נקודת חיכוך ומי שרוצה לעבור, אנו מזכנים לשחרר אותו.

בעניין החמורה :

לשאלה אם אנו רוצים לקבל משהו חמור הסחורות שעוברות לצד השני, מונחה ועדה

המורכבת מבאי כוחם של כל המשרדים והיא הגישה הצעה שאומרת שאנו מעוניינים

בחמורה ולפי סדר עדיפות זה:

א. אנו מעוניינים בדולרים.

ב. רוצים סחורות שאנו במילא מיבאים ארצה.

ג. מוכנים לקבל דינרים.

מאחר שקיבלנו השבוע הודעה מצ.דינשטין שבעית הדינרים היא לא בעיה מטרידה ושיש להם שוק, אנו רוצים לעשות את הדבר בקלות. אנו מציעים להתחיל בשלב זה בקבלת דינרים ולא לעשות בזה חשבון עד הסוף כי זאת עכשיו רק הערכה. משרד החקלאות הודיע לנו שהערכה יכולה להיות בטעות של מאות אחוזים לגבי ענבים העוברים במכוננים.

מציעים:

לדרוש תמורה. להתחיל ללחוץ, אבל לא יותר מדי ולהסתפק עכשיו בקבלת דינרים. עכשיו אין לנו אמצעי של בקרה וע"י הנוהג הזה נשיב אמצעי של שליטה פרישוי בנקודת המוצא, בידי המועצה וראש הקיר ואנו מציעים להשאיר את הנוהג הזה ל-2-1 חודשים כדי ללמוד את העניין בהתחלה, לפתח אותו ובכל אופן לא להתחיל עם שכניקה שעלולה לגמור אותו. הנוהג המוצע כאן הוא כמעט דומה למצב הקיים, בתוספת רשיון בנקודת המוצא והנוהג של קבלת תמורה במקום.

השר גבתי:

סעיף ב' אינו מובן לי. סוחר הירקות קונה את הפרקות מהתקלאי ובדרך כלל משלם בדינרים. הוא מעביר במשאת ומשלם לנהג בדינרים - אז מה הפרוש?

ר/א.צ.צור:

זאת נקודה שהיתה בויכוח פנימי. הועדה אמרה להתזיר את הדינרים בגשר ולקבל תמורתם ל"י. לזה התנגדנו אנחנו ונציג משרד החקלאות. משום כך קיבלנו את הסידור הזה.

טר' צ.דינשטין:

לדעתי, מה שמוצע כאן זה המצב הקיים.

פלוס רשיון.

השר שרף:

דר' צ. דינשטיין:

ללא שום שינוי כלכלי. משרד הבטחון אומר שמסיבות

של לחץ או שלטון, שלא כל דיכפין יוכל ליצא, אלא

מי שעושה את זה שיהיה מוכר וידוע לשלטון ויתנו לו על זה תעודה. משרד הבטחון

מעונין שהתסדר הזה יהיה לפרק זמן ידוע, 1-2 שבועות והוא יחליט מתי לחדש

אותו. זה ענין של שרותי הבטחון

פרט לתיקון שבגשר יקבל מי שיש לו כתב הסמכה, אין שינוי והמצב יהיה כמו שהוא

היום. מבחינת הכנסת הענין למסגרת כלכלית-משקית, בזה אין כלום. אנו נכולים

להחליט כמו שאמר שר החקלאות לגבי המוביל והמתווך וכך נגיע במישרין או

בעקיפין לכל החוליות השונות המהוות את ס"ה האופרציה הכלכלית הזאת.

מציע:

להכניס את הענין הזה למתכונת והסדר ואני מוכן להיות מאד קל, אבל בזה כאן

אין שום שינוי.

לגבי מוצרים תעשייתיים אומרים שיש קושי להמרה בגשר דמייה. תהיה הערכה של

שווי ואני מוכן לצורך זה לקבל דינרים. למרות העובדה שהדינר הוא הלך חוקי

אפשר לקבל עדיין דינרים אף על פי שהם מוצאים מחוץ לגבולות. אמרנו שאנו

רוצים דינרים אבל מכיון שזה לא ילך, אני מוכן לקבל דינרים שיש להם היום

עשר ושימוש.

לגבי המוצרים התעשייתיים אין בעיה. החשש לגבי התוצרת החקלאית הוא, שאם יש

מיגבלה של חסלום - אמילו בדינרים - היא עלולה לשבש. אני מוכן ליפות את

כוחו של נציג משרד החקלאות, שיהיה לצורך זה הנציג של המטבע.

מציע:

לשים את הענין במסגרת ולקבוע תמורה של דינרים.

לדעתי מביעה תמורה כלכלית איזו שהיא, אבל המצב פרוץ.

ד"ר ארנון:

הנושא הזה היה בדיון באריכות בועדת המנכלי"ם

ביום ה'. הרוב הגדול של חברי הועדה היו בדעה

שאם רוצים להכניס את הענין למסגרת ואם גם הל"י וגם הדינר יהיו הלך חוקי

אז בעצם אין טעם לעשות משהו כי יהיו כל כך הרבה חורים בהסדר שזה רק

מקשה ולא מוסיף.

גם אני באופן אישי וגם החברים האחרים מסכימים עם צ.דינשטיין שרצוי להביע

למצב של הסדר ובלי לעשות את הל"י להלך חוקי יחיד, אין טעם לקחת את הריסק

כי זה מפריע הרבה בכל התהליכים שפועלים עכשיו. כתוצאה מזה אני מסכים שבעצם

היה צריך למחוק את סעיף ב' כי כחתחשב במטרה סעיף ב' רק נותן הרגשה טובה

אבל לא מבוססת על שום דבר של ממש.

בשכיל ההיגיונה הציבורית לא הייתי כותב שאנו אפילו לא דורשים לראות את

הדינרים. זאת בכל אופן, היתה הדעה של כולנו, שנתחזר לדון בעוד חודש-

חודשיים על הענין הזה, אחרי שנבמור עם הבעיה של העודפים שלוחצת על משרד

התקלאות. אחרי התקופה הזאת אולי אפשר יהיה לגמור את הענין הזה שהוא לא בריא :

שההלך החוקי בגדה הוא גם הל"י וגם הדינר.

לפני ישיבת האו"ם אולי לא רצוי לשנות עוד פעם את התהליכים האלה. אנו בדעה

שמצב המטבע הוא לא בריא וצריך לחזור ולדון בזה.

השר י.ספיר:

אני מבין שסעיף ב' איננו הכרחי.

"לא יותן להעביר מוצרי עץ וכו". זה מכאן לשם. אם

היה בא רכב משבדה המזרחית לכאן, היה מותר?

כן.

אל"מ ניצן:

השר גבתי:

אפילו מכונית.

דר' צ. צינשטיין:

רובו של הרכב איננו שלנו.

השר י. ספיר:

השאלה שלי לא נובעת רק לניסוח. אני שואל : אם

אני מקבל לא מקבל את הדינרים בפועל ומוסר סחורה

מעבר לגבול ואח"כ אינני מקבל את התמורה, זה כאילו נחתי מתנה ולכן אני צריך

לצאת מההנחה שהדינרים חוזרים והם משמשים לתשלום עבור הסחורה, ההובלה וכו',

אלא שאני לא רואה אותם. לכן השאלה נובעת לבקרה, כי אם יש לי בקרה, אני יכול

לדעת אם מכניסים דינרים ובאיזו כמות.

אני שומע שממשלת ירדן משלמת משכורות למורים, שוטרים וכו'. בוראי שקל להעביר

את המשכורות האלה.

שואל: כמה מהדינרים שמקבלים בפועל תמורת הסחורות מגיעים אל משק הגדה?

דר' צ. צינשטיין:

אין מושג על כך.

דר' ארנון:

80%.

השר י. ספיר:

יש כל כך הרבה ל"י בגדה שיתכן שלפלה ולמוביל

מגיעות ל"י בקורס מסוים והדינרים נשארים בירדן.

אל"ם ניצן:

לפי מיטב ידיעתנו הם מקבלים את התשלום בדינרים

ולא בל"י. מדבר על הפלחים, המוכילים וכו'.

מר תירס:

גם אותם דינרים שלא חוזרים אלינו משרתים אותנו

בסופו של דבר, כי זה סמך שהאנשים מתכוונים להשאיר אותם שם כדי לצאת את הארץ.

השר גבתי:

עד סוף אוקטובר צריך להשאיר את המצב הקיים, כי

עד אז נגמור את שיוק התוצרת שאין לנו מה לעשות

אתה. אח"כ תתחיל ללכת התוצרת שיותר חשוב לנו בה ענין מטבע החוץ. מה שמשווק

עכשיו, אין לנו סיכויים לקבל תמורתו מטבע חוץ, אבל כשיבוא זמנם של תפוחי

הזהב ושמן הזית, שאפשר לקבל תמורתם מטבע חוץ, אז צריך יהיה להכניס סדר

כדי שנראה את התמורה חזרה. כל זמן שמדובר בענבים, צריך לתת להם לצאת.

ד"ר צ. דינשטיין:

מה יש פרט לענבים?

השר גבתי:

עבניות וקצת אבטיחים.

ד"ר דינשטיין:

אולי אפשר לקבל פחרון כזה : ענבים ללא תמורה

ויותר היצוא בתמורה?

ר/א צ. מור:

אנו לא מעוניינים בזה.

השר גבתי:

עד סוף אוקטובר אין דאגה בזה, אבל לקראת נובמבר

צריך להכניס סדר.

השר שרף:

מסכם:

א. מוחקים סעיף ב' בגלל היותו בלתי מוסבר.

ב. הועדה תחזור לדון בנושא בסוף אוקטובר.

ועדת המנכלי"ם תתחיל לדון ב-15 באוקטובר. מדובר גם בתוצרת תעשייתית. המשרד

הנוגע בדבר ישקול.

דר' צ.דינשטיין: יהיה אישור מיוחד לגבי מתן היתר יצוא ללא תמורה?

השר שרף: תקרא לזה איך שאתה רוצה. אין לך אפשרות להשתלט

על הדינרים כל זמן שלא הטלת עליהם את הפיקוח

של הדולרים והל"י. בצורה כזאת יכול כל סוחר להוציא מחשבוננו בגדה המערבית

דינרים בכל זמן שהוא רוצה.

דר' צ.דינשטיין: אני רוצה המרה לל"י.

השר שרף: יש לך חוות דעת של היועץ המשפטי שהוא יגן עליך

בפני בג"צ?

דר' דינשטיין: כן. קיבלתי את הסכמתו. למרות שזה הלך חוקי, סחורה

שיוצאת מבבולות ישראל מותר לי להמיר לל"י.

השר גבתי: מציע להשאיר את המצב הקיים.

השר י.ספיר: לגבי התוצרת הישראלית - סוחר הגדה ישווקו אותה.

דר' צ.דינשטיין: אני מדבר על התוצרת התעשייתית של הגדה.

השר שרף: מצב בית"ר לפלסטיקה בבית-לחם הוא כמו מצב הענבים :

אין לנו מה לעשות עם החוצרת, כי אם היא תגיע הנה היא תגרום לסגירתם של 5 מפעלים בקיבוצים ולא בקיבוצים. אנו עזרנו לנציג המפעל הזה לנסוע לאפריקה ולמכור את הסחורה הזאת דרך עקבה, כי אין מה לעשות בה. זאת סחורה טובה ואסור שהיא תגיע אלינו. מאשרים את ההצעה מינוס סעיף ב'.

מר צויגריץ: צריך לבדוק אם מותר לתת רשיון לסחר.

אל"ם ניצן: נבדוק.

* * *

הצעת הקציב לשטחים המרוחקים.

ר/א צ.צור: השר י.ספיר אמר שהיתה טעות בטעיף הכנסות הגדה.

אל"ם ניצן: מס הכנסה (דף 2) במקום 84,000 ל"י צריך להיות 1,084,000 ל"י.

מס רכוש עירוני וחקלאי, במקום 378,000 ל"י צריך להיות 578,000 ל"י.

השר שרף: מציע לבטל את סעיף "קנסות והחרמות" ולהוסיף אותו לסעיף "הכנסות שונות".

השר י. ספיר:

יש בסעיף 8 (משרד הדתות) הלוואות להקדשים. לוואקם

יש הרבה כסף. אפשר לחסוך את זה.

בסעיף 15 כתוב: "עובדי מדינה, שמירה משטרתית.

משרד החקלאות כותב - "הוצאות הפעלה".

ברצועת עזה יש השהתפות משרד הסעד בחלוקת מזון.

במה כל זה קשור?

לגבי עבודות יזומות אני מבין שהסכום לא יוצא במלואו בגדה ולכן לא צריך

לקחת בחשבון שנעמוד מול פתח בפני גרעון.

ביחס לעבודות ציבוריות, יש באיזורים מסוימים מחסור בפועלים. ביריחו למשל,

אין פועלים כי הפליטים ברחו. יוצא שמצד אחד אנו מעסיקים פועלים מחוסרי

עבודה ומצד שני יש מחסור בפועלים. ראיתי שבדרך חברון, בכביש, עובדים מאות

פועלים בידיים. שואל בעניין עבודה יזומה זאת: האם אין דברים שיש בהם אולי

יוחק תכליתיות משקית. אינני יודע מה יהיה ההבדל במחיר אם נעשה את אותה העבודה

ע"י מכונות יחד עם פועלים. היום הם עובדים כמו לפני 40 שנה. האם אין עבודות

אחרות אפילו בשטח זה?

השר גבתי:

עושים יעור.

השר י. ספיר:

השכר שמשלמים לפועלים הוא אמנם קטן, 4,5 ל"י

ליום, אבל אינני יודע כמה זמן הם יחזיקו מעמד

בשכר כזה.

מציע:

לחשוב ברצינות על עבודות בעלות השפעה משקית יותר גדולה מאשר ההוצאה העצומה

של כח אדם וכסף שמשקיעים בכבישים.

השר שרף:

היתה שיחה על הליכה לפיתוח מלאכה ותעשיה ולא רק תעשיה זעירה. הענין הוא מסובך, גם לגבי המלאכה

וגם לגבי התעשיה הזעירה, כי כל מה שנחליט יקח לפחות חצי שנה וחלק גדול מהמוצרים יסתננו למשק שלנו. היבוא לשטחים האלה היה גדול וחלק מיבוא זה מחליף היום המשק הישראלי והכל חלוי ועומד ואלה הם דברים שלא כמו בחקלאות שאחז זורע וחורש, אלא שכאן זה חהליך שיקח לפחות שנה עד שיתחיל להת פרי וגם ההשקעות אינן קטנות, אפילו אם הפועלים יהיו פשעלים מהגדה ששכר עבודתם זול יותר ואין להם תנאים סוציאליים. כל הענין הוא ענין פרובלמטי.

השר גבתי:

בקשר לתקציב משרד החקלאות בגדה, אני מקוה ש-5

מיליון ל"י לא יוציאו, אבל התקציב שהגישו אנשי

משרד החקלאות היה למעלה מ-7 מיליון ל"י. אינני יודע למה הצטמצם התקציב

אבל אני רוצה להניח שבמידה שיתברר שהתקציב שלהם מתאים יותר למציאות,

אפשר יהיה מתוך הרזרבה של הסוכסידיות לספק את הצרכים.

לגבי רצועת עזה $\frac{1}{n}$ יש שלוש חוות בתוך הרצועה : בית-חנון, דיר-באלח ומזרע.

ברצועה יש גם משתלות של יער וישנה החווה הגדולה באל-עריש שיש בה 8-10,000

לונם מטעים מעובדים ומושקים. אינני רואה את כל זה בתקציב. אני חושב שכל

זה הושמט. מבקש לבדוק ולהכניס.

השר י. לפיד:

בכל הגדה לא מצאתי סעיף של משרד התחבורה. ברצועת

עזה הוא ישנו. אין צורך בדבר כזה?

אל"ם ניצן:

א. הלוואות להקדשים : בזמן שנכנסנו לגדה

אמר הוואקף שהבנקים נסגרו ואין להם כסף. נתנו

להם 7,000 דינר בשביל לשלם משכורות.

ב. עובדי שמירה סטטית במשטרה:

כשאירגנו את המשטרה המקומית קבעו מספר מקומות סטטיים, אם זה שמירה על בנקים או מחסנים שהיו בהם סחורות בעלות ערך. מדובר בשוטר סוג ב' וקבעו חלוקה כזאת ולכן זה מופיע בתקציב.

ג. הוצעות הפעלה במשרד החקלאות:

זאת הוצאה להפעלת מכוני מים, ריסוס וזבלים, בעיקר בין הגופים שהם באחריות הממשלה כמו חוות ממשלתיות וכו'.

ד. סעד ברצועה עזה:

ממשלה מצרים הייתה משתתפת ב-60% מהוצאות קאר + 40% ע"י קאר. עכשיו אנו קיבלנו על עצמנו את אותה ההתחייבות. ההשתתפות היא בחומרים עצמם. התקציב הזה הוכן על בסיס נתונים שהיו בידינו עד לפני חודש. אם יתברר שדברים נשכחו או השתנו, צריך יהיה לעשות העברות בעדיפויות.

ה. מחסור בפועלים:

רק ביריחו מצאנו מחסור בפועלים. במקומות אחרים כמו שכס, הכירון הוא הפוך ויש מחוסרי עבודה. ניסינו לארגן פועלים משכס שיעבדו ביריחו, אבל לא הצלחנו, כי הם לא מעוניינים. אנו ערים לבעיה ונביא מחוסרי עבודה מכל מקום שימצאו.

ו. חוות אל-עריש:

החוה הובאה בחשבון התקציב והסכומים מופיעים בסעיף חוות יעור שכולל את חוות אל-עריש, סעיף מפעלי מים ובן בסעיף העסוקה 170,000 ל"י לפיתוח מפעלי יעור, מים וכו'.

ברמת הגולן אין לחקלאות תקציב?

השר גבתי:

אל"ם ניצן:

יש בסעיף חסוקה. במשרד החקלאות עצמו אין צורך
כי נציג המרש יושב שמה.

השר שרף:

ש. צויגריך אומר שישנה בעיה לגבי הנוהג של ההוצאות
ודרך איזה משרד ילכו ההוצאות.

ה/א צ. צור:

בזמנו היה ויכוח בענין זה. הוסכם שהתקציב יופיע
בתקציב משרד הכסחון. לא גרסנו את זה, אבל זאת
היתה הדרך היחידה להציג את התקציב כמרוכז מבלי שיהיה צורך להסביר אותו
לבורסים שונים. אח"כ הובא הענין לוועדת שרים לעניני כלכלה ולועדה אחרת.
לנו נראה שהשיטה הזאת היא נוחה וטובה. אנו לא ממליצים על שינוי בנושא זה.
בישיבת ועדת השרים האחרונה, שמעתי עירעור. בבדיקה שניה של האוצר ואגף
התקציבים, זה היה נראה להם.

מציע:

להשאיר את הסידור כפי שהוא כרגע.
השוני שבין התקציב הזה לבין התקציב הרגיל הוא, שהוא בשליטה יותר חזקה
של אגף התקציבים כי שום העברה איננה אפשרית בלעדיותם.

השר שרף:

השאלה היא, איפה מופיע התקציב הזה?

ד' ארנון:

חשבונו לקחת אותו מהתקציבים המיוחדים מאותם
סעיפים שרק ועדת הכספים צריכה לאשר אותם ולא
הכנסת כולה, אבל אני מבין ששר האוצר רצה לברר את המיקום של התקציב עם ראש
הממשלה ואני לא יודע אם הוא עשה את הדבר.

השר שרף:

חושב ששר האוצר לא הספיק לדבר עם ראש הממשלה
בענין זה.

דר' ארנון:

מציע:

ממלא מקום שר האוצר יברר את הענין עם ראש הממשלה.

באופן מקידוהי אין לנו דעה ברורה.

השר שרף:

אדבר עם ראש הממשלה. אט לא יהיה ערעור, ישאר

התקציב במסגרת משרד הבטחון.

השר י.ספיר:

לדעתי, זה לא תקציב שניתן לפיצול. הוא מוכרח

להיות תקציב אחד.

השר שרף:

נניה שיש למשרד התקלאות 5 מיליון ל"י סובסידיות.

האם הוא שולט בזה?

ר/א צ.צור:

בפועל הוא שולט בזה.

דר' ארנון:

בפועל הוא שולט, אבל באופן חוקי זה בלתי אפשרי.

ר/א צ.צור:

תקציב התעסוקה, אם יתנו אותו למשרד העבודה יהיה

בזה חסרון גדול כי הביצוע מוכרח להיעשות עם

המושל שבמקום ולא לפי נהוגים כלליים. סוכס עם משרד העבודה שהם יכולים לזוס,

אכל להחליט צריך באופן מקומי.

השר י.ספיר:

הביצוע של העבודות האלה, בידי מי הוא?

ר/א צ.צור:

פורמלית - בידי המושל. מעשית - בידי נציג

מע"ץ במקום.

דר' ארנון:

המצב מסובך ולא החסדר, כי לפי התחוקה בשטחים אלה,

רק הפיקוח הצבאי יכול לתת הוראות. יש היום - ואני

שמח להגיד את זה - הבנה בין שני הצדדים לגבי המצב המסובך שעליו באנו לידי

הסכם עם אנשי הצבא, אבל אם יתעורר ויכוח, נביא אותו להכרעת הממשלה.

השר שרף:

שואל את דר' ארנון : זה תקציב נוסף?

דר' ארנון:

זה מהתקציבים המיוחדים הסעונים אישור ועדת הכספים.

בימים אלה נביא אותו לאישור.

השר שרף:

מתי?

דר' ארנון:

לתקציב הנוסף יש עדיפות ראשונה והתקציב הזה יש

לא עדיפות שניה. זה לפי אגף התקציבים, אבל אנו

נוחנים הוראה למפקחים במקום לחיות לפי זה.

השר שרף:

מציע:

לכתוב מכתב שאני אחתום עליו והוא ישלח לוועדת

הכספים. המכתב יבקש להעמיד את הנושא על סדר היום, כך שפרלמנטרית נהיה

מכוסים.

16/1

(א) סחר בין הגדה-המערבית לבין הגדה-המזרחית

לאשר את נוהל הסחר בין הגדה-המערבית
לבין הגדה-המזרחית (כמפורט בדף המצורף
לפרטיכל).

ט ח ל י ט י מ

הוועדה חשוב לדון בנושא זה באמצע
חודש אוקטובר.

(ב) חקציב השטחים המוחזקים לחקופה 15.6.67 - 31.3.68

לאשר את החקציב לשטחים המוחזקים
לחקופה 15.6.67 - 31.3.68 -
(המצורף לפרטיכל).

ט ח ל י ט י מ

החקציב דלעיל יופיע במסגרת חקציב
משרד הבטחון בהיעדר קביעה אחרת
על-ידי מטל-טקום שר-האוצר.

הישיבה ננעלה

=====